

Ülevalt päripäeva: La Spina Portovenere regatil; 1872. aastal Giuseppe De Simone kirjutatud meresõiduõpik; hetk restaureerimistöödelt Torre Annunziatas; kajut.

America's Cupil. La Spinat katvat purjestust niimetatakse ka Bermuda purjestuseks, sest sellesse kuulub klassikaline kolmnurkne puri peamastil, mis ühes laevaninas asuva fokapurjega annab laevale tuule püüdmiseks lausa 173 ruutmeetrit purjepinda. Laev lasti vette 1929. aastal, kuid juba aasta hiljem, olles Itaalia vetes seni ainuke omasugune ning saamata seega teiste kohalikega mõotu võtta, läbis see fundamentaalse muudatuse ning ühemastilisest sai kahemastiline. Selle raames vähendati ka põhimasti kõrgust ning võidusõidupurjelaevast sai kruisijaht.

See muutus ei tulnud loomulikult ilu ja suursugususe arvel – vastupidi. Spinola aristokraatlik ja igale detailile tähelepanu pöörav lähenemine on jätnud oma emotsionaalse, ahhetamapaneva,

ajastuülese, mugava ja luksusliku jälje laevale igaveseks. Vanusele vaatamata on La Spina rohkem kui võrdväärne vastane kõigile tänapäevastele luksusjahtidele. Peamiseks dekoorimaterjaliks on puit, kuid seda käsitles oskuslikult just Bagliettole alluv käsitöömeestrite paremik ning tulemuseks on kruisilaev, mille pardale astudes jäi suu lahti ka kogu Itaalia ühiskonna eliidil, sealhulgas Savoy kuningakojal.

Aastal 1938 Spinola käest lahkunud laev vahetas omanikke mitmeid kordi, kuid vähesed neist olid sama inspireeritud ja jõulise meelega kui laeva esialgne kapten. Pärast seda, kui laev läbis oma viimase suure muutuse kahemastilisest bermuda-kuunariks, vajus La Spina pikaks ajaks unustuse hõlma ühes Hispaania sadamas

ning kaotas järk-järgult oma esialgset hiilgust, kuni selle kaevast teiste poolvrakkide seast välja järjekordne valgustatud mõtlemisega laevajuht Enrico Cuomo, kelle sügavaks huviks juhtusid juhuslikult olema just ajastulaevad. La Spina oli selleks ajaks pooleldi lagunenu, mastid kõdunenud ja purjed ammu ilmastikust näritud, sisemus tuhmunud. Et hiilgust taastada, ei piisanud vaid vuntsimisest, vaid ette võeti põhjalik restaureerimine, mille eest vastutas maailmakaliibriga Studio Faggioni. Kolm aastat kestnud taastamistööd olid hoolikalt detailsed ning lähtusid peamiselt põhimõtetest ja materjalidest, mis 20ndatel levisid. Nüüd on laev taas oma originaalstruktuuriga ning -rõivais, väärikas ning ajalooline, täis lugusid ning taassündi.